

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

Nr. 20.649 van 17 december 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 5 augustus 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 juli 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 november 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. MOSKOFIDIS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Armeens katholiek christen afkomstig van Khanasur nabij Mosul in Centraal-Irak. In 2004 zou u samen met uw ouders vanuit Irak naar België zijn gevlucht. U was op dat moment nog minderjarig.

Op 29 december 2004 dienden uw ouders, (D. V. M.) en (T. S. D.) (OV. X en CG X) een eerste asielaanvraag in. Hun aanvraag werd onontvankelijk verklaard door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 19 januari 2005. Op 21 januari 2005 gingen uw ouders in beroep tegen deze beslissing. Op 24 februari 2005 werden zij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) en op 21 maart 2005 nam het CGVS een bevestigende beslissing van weigering van verblijf omdat er geen geloof kan worden gehecht aan hun beweerde Irakese nationaliteit en hun afkomst

uit Khanasur. Uw ouders keerden niet terug naar Irak, maar tekenden op 11 mei 2005 beroep aan bij de Raad van State.

Op 27 maart 2008 dienden zij een tweede asielaanvraag in. Omdat u op dat moment reeds meerderjarig was, diende u diezelfde dag een eerste asielaanvraag in. U baseerde zich op dezelfde feiten als de eerste asielaanvraag van uw ouders. Uw vader zou herder zijn geweest. Op 25 november 2004 zou jullie hele familie Irak verlaten hebben nadat uw vader werd bedreigd door leden van een Arabische stam na een incident waarbij een lokale sheikh om het leven was gekomen.

B. Motivering

Er dient door het CGVS te worden opgemerkt dat de hoedanigheid van vluchteling u niet kan worden toegekend, dit omwille van onderstaande redenen.

U baseert zich volledig op het asielrelaas van uw ouders. U kent de details van de problemen waardoor uw ouders uit Irak zijn moeten vluchten echter niet, u was toen nog minderjarig (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). Moet worden opgemerkt dat uw beide ouders een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus hebben ontvangen omdat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan hun beweerde Irakese nationaliteit en hun afkomst uit Khanasur, in Centraal-Irak. De verklaringen die u aflegt bevestigen het vermoeden dat u net zo min als uw ouders van Irak afkomstig bent. Zo is het erg opmerkelijk dat u de juiste naam van het Koerdische dialect dat u als moedertaal heeft, niet correct kan benoemen. U was ongeveer veertien jaar oud toen u uit Irak vertrok waardoor kan worden aangenomen dat u toch minsten weet heeft van het Koerdische dialect dat in uw beweerde regio van herkomst wordt gesproken. U weet niet hoe de partij van voormalig president en dictator Saddam Hussein heette. U kent geen enkele rivier die door Irak stroomt net zo min als de officiële feestdagen in Irak tijdens het regime van Saddam Hussein. Buiten Bagdad en Mosul kent u geen andere grote steden in Irak en van de steden Sulaymaniyah, Basra en Najaf heeft u nog nooit gehoord. U zegt weliswaar nooit naar school te zijn geweest maar deze uitleg is geenszins voldoende om uw onwetendheid te vergoelijken. Zo betreffen de gestelde vragen echt basiskennis aangaande Irak. Bovendien vertoeft u al enige tijd in België, waar een heleboel zaken over Irak, uw land van herkomst, via pers en media dagdagelijks worden verspreid. U bent niet ongeletterd zodat kan worden aangenomen dat u inmiddels veel over uw land moet zijn te weten gekomen, althans mocht u hierin enige interesse betonen. Tenslotte is het ook erg opvallend dat u bijna geen voorbeelden kan geven van dorpjes in de omgeving van uw eigen dorp Khanasur, de regio waar u het grootste deel van uw leven heeft doorgebracht (zie gehoorverslag CGVS, p. 3 en p. 4).

Omwille van bovenstaande redenen wordt geen geloof gehecht aan uw beweerde Irakese nationaliteit en uw afkomst uit Khanasur. Aldus wordt uw asielrelaas in een bedrieglijk daglicht gesteld.

Rekening houdend met bovenstaande opmerkingen kan u noch de hoedanigheid van vluchteling, noch de status van subsidiaire bescherming kan worden toegekend. Immers, aangezien er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Iraakse nationaliteit en afkomst uit Centraal-Irak kan u op basis hiervan evenmin de status van subsidiaire bescherming worden toegekend.

Tenslotte dient te worden vastgesteld dat u geen enkel document voorlegt dat zou toelaten uw identiteit en afkomst na te gaan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in

beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. Verzoeker voert de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel. Hij stelt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verder: CGVS) een manifeste beoordelingsfout begaat.

Hij betoogt dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van de Conventie van Genève van 28 juli 1951, zodat het CGVS hem ten onrechte weigerde de vluchtelingenstatus toe te kennen. Hij zou wel degelijk gevaar lopen in Irak en daar geen gewoon leven kunnen hebben.

Verzoeker stelt dat zijn asielaanvraag mede gebaseerd is op de motieven die zijn ouders aanhaalden in hun eerste asielaanvraag. Zij vrezen het slachtoffer te zullen worden van een persoonlijke afrekening vanwege leden van een Arabische stam wiens sjeik om het leven was gekomen na een aanrijding tussen diens voertuig en de kudde dieren waarvan verzoekers vader herder was. Onmiddellijk na de aanrijding zou deze onder vuur genomen zijn door de twee andere inzittenden van het voertuig, maar hij zou tijdig weggevlucht zijn. De inzittenden van het voertuig zouden zich gerevancheerd hebben door de grootouders van verzoeker om het leven te brengen.

Als katholieke christenen vreest verzoeker niet te kunnen rekenen op een afdoende bescherming vanwege de autoriteiten, gelet op het huidige onveilige klimaat in Irak.

Hij blijft erbij dat de door de bestreden beslissing aangehaalde lacunes in zijn kennis van de ruime regio van Irak onmogelijk de kern van zijn asielaanvraag op zich kunnen aantasten. Er zou geen rekening gehouden zijn met het feit dat zijn ouders als herders leefden aan de rand van de dorpsgemeenschap, bestaande uit moslims, waardoor zij voortdurend represailles vanwege deze bevolking vreesden. Verzoeker betoogt dat hij aanzien wordt als minderwaardige burger en nooit een normale interactie met de moslimbevolking heeft gekend. Al deze factoren zouden ertoe leiden dat hij een introvert, geïsoleerd bestaan had, dat niet gericht was op zijn omgeving, hetgeen tevens een verklaring zou bieden waarom het Badini dialect dat hij hanteert verschilt met het dialect van de moslimbevolking in de ruime regio.

Een daadwerkelijke bescherming vanwege de Iraakse autoriteiten is volgens verzoeker niet meer dan dode letter gezien deze weinig of geen vat hebben op mensen of groeperingen die de vaste wil hebben om een aanslag te plegen of wraakmaatregelen te nemen.

Het CGVS zou onvoldoende rekening gehouden hebben met de gegevens van het dossier en de opmerkingen en argumenten die hij geformuleerd heeft. Verzoeker stelt dat zijn verklaringen foutief geïnterpreteerd zijn.

3.2. De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De administratieve overheid dient in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een 'afdoende' wijze. Het

begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 7 november 2001, nr. 100.628; RvS 30 mei 2006, nr. 159.298; RvS 12 januari 2007, nr. 166.608; RvS 15 februari 2007, nr. 167.848; RvS 26 juni 2007, nr. 172.777). Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen begin van bewijs bijbrengt aangaande zijn identiteit, hetgeen een negatieve indicatie vormt voor zijn geloofwaardigheid.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker zijn asielaanvraag steunt op de asielmotieven van zijn ouders (stuk 4, p.2-3), welke in het verzoekschrift herhaald worden. Ter zitting wordt tevens bevestigd dat zijn raadsman hij zich voor zijn verzoek tot erkenning van de status van vluchteling baseert op de feiten die aan de grondslag liggen van de asielaanvraag van zijn ouders en dat hij geen eigen, persoonlijke motieven inroept. De Raad merkt in dit kader op dat bij arrest nr. 20.648 van 17 december 2008 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aan verzoekers ouders de erkenning van de status van vluchteling werd geweigerd, gelet op de ongeloofwaardigheid van hun voorgehouden afkomst uit Centraal-Irak en de problemen die zij daar gekend zouden hebben.

De bestreden beslissing oordeelt terecht dat aan verzoekers vermeende nationaliteit en afkomst evenmin geloof kan worden gehecht, gelet op zijn manifest gebrek aan kennis aangaande de geografische en politieke situatie van het land en de streek waar hij sinds zijn geboorte zou gewoond hebben, alsook het feit dat verzoeker niet in staat is de correcte benaming te geven van het Koerdische dialect dat hij als moedertaal heeft (administratief dossier, stuk 4, p.2-4). De door verzoeker aangevoerde argumentatie dienaangaande vormt geen afdoende verschoningsgrond voor de vastgestelde onwetendheid. Verweerder merkt terecht op dat van verzoeker redelijkerwijs verwacht mag worden dat hij kan antwoorden op eenvoudige vragen in verband met zijn directe leefwereld en streek van herkomst, ongeacht een eventueel introvert bestaan. In tegenstelling tot wat verzoeker aanvoert, raakt dit wel degelijk de kern van zijn asielrelaas aangezien er bijgevolg evenmin geloof kan worden gehecht aan de problemen die zich daar zouden hebben voorgedaan.

Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde regio van herkomst, zijn diens beweringen aangaande het gebrek aan bescherming door de Iraakse autoriteiten niet dienstig.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt het CGVS de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitevinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat het CGVS gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoeker de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De Commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222). Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

4.1. Verzoeker vraagt de toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut overeenkomstig artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980. Bij een eventuele terugkeer naar zijn land van herkomst vreest hij het slachtoffer te worden van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het feit dat verzoeker een katholieke Irakees is van Armeense afkomst en het feit dat de algemene veiligheidssituatie in Centraal-Irak niet veilig en stabiel is, maakt het er niet gemakkelijker op voor hem.

Hij vrees eveneens dat zijn leven in gevaar is als gevolg van het bestaande willekeurige geweld, gelet op het binnenlands gewapend conflict dat op heden nog steeds gaande is. Verzoeker wenst erop te wijzen dat hij afkomstig is van Khanasur nabij Mosul.

4.2. In acht genomen dat verzoeker zijn afkomst uit Centraal-Irak niet aannemelijk maakt (zie sub 3.2), kan evenmin worden aangenomen dat hij aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de voormelde wet van 15 december 1980. Derhalve komt verzoeker niet in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 17 december 2008 door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
---------------	--

mevr. A. DE POOTER,	toegevoegd griffier.
---------------------	----------------------

De griffier,

De voorzitter,

A. DE POOTER.

W. MULS.